

nesslö- eller sinnessjuk från förbudet att ingå äktenskap jämte vad därmed kan äga samband ävensom för riksdagen framlägga de förslag, vartill utredningen kan föranleda.

Stockholm den 6 juni 1944.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 345.

Godkänd av första kammaren den 7 juni 1944.

Godkänd av andra kammaren den 7 juni 1944.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändrad lydelse av 6 § förordningen den 17 juni 1938 (nr 384) angående rätt för svenskt aktiebolag och svensk ekonomisk förening att vid taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt åtnjuta avdrag för avsättning till konjunkturinvesteringsfond, m. m.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 42).

Till Konungen.

Under återopande av bevillningsutskottets av riksdagen godkända betänkande nr 42, varav ett tryckt exemplar härvid fogas, får riksdagen för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med förklarande att Eders Kungl. Maj:ts den 5 maj 1944 dagtecknade proposition nr 263 av riksdagen bifallits med viss formell jämkning i det under punkt 3) här nedan angivna författningsförslaget, för sin del antagit vid propositionen fogade förslag till

dels förordning om ändrad lydelse av 6 § förordningen den 17 juni 1938 (nr 384) angående rätt för svenskt aktiebolag och svensk ekonomisk förening att vid taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt åtnjuta avdrag för avsättning till konjunkturinvesteringsfond;

dels förordning med ytterligare bestämmelser angående taxering för inkomst under vissa år av ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg m. m.;

dels ock förordning om ändring i förordningen den 12 juni 1942 (nr 371) om rätt att vid taxering till kommunal inkomstskatt samt statlig inkomst- och förmögenhetsskatt åtnjuta avdrag för avsättning till investeringsfond med den ändring, att 3 § första stycket erhåller följande lydelse:

3 §.

Investeringsfond för byggnader, för inventarier och varulager, för arbeten i gruva samt för fartyg må jämlikt denna förordning tagas i anspråk endast undast under något av de beskattningsår, för vilka taxering verkställes åren 1943

och 1944, eller under sådant senare beskattningsår, som av Kungl. Maj:t genom särskilt beslut bestämmes. Utan hinder av vad sålunda stadgats må dock investeringsfond för inventarier och varulager, i den mån fråga är om avsättning som i 2 § 3 mom. första stycket avses, samt investeringsfond för fartyg, i den mån fråga är om medel för underhålls- och reparationsarbeten å fartyg, enligt den skattskyldiges bestämmande tagas i anspråk under beskattningsår, som infalla inom den i 6 § första stycken angivna tid.

Stockholm den 7 juni 1944.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 346.

Godkänd av första kammaren den 13 juni 1944.

Godkänd av andra kammaren den 13 juni 1944.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bestridande av kostnaderna för vissa oriktigt utbetalade familjebidrag m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 152.)

Till Konungen.

I propositionen nr 40 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över försvarsärenden för den 14 januari 1944, föreslagit riksdagen godkänna av departementschefen i nämnda statsrådsprotokoll angivna grunder för bestridande av kostnaderna för oriktigt utbetalade familjebidrag m. m. samt för efterskänkande av kronans rätt med avseende å oriktigt utbetalade belopp.

I anledning av propositionen hava inom riksdagen väckts två likalydande motioner, I:268 och II:432, vari hemställts, att riksdagen vid behandlingen av propositionen nr 40 angående bestridande av kostnaderna för vissa oriktigt utbetalade familjebidrag m. m. måtte besluta att på det sätt, som närmare angives i motionerna, statens ersättningsskyldighet för felaktigt utbetalda bidrag i de fall, då felaktigheten beror på militära myndigheter och ej kan lastas familjebidragsnämnd, även skall gälla för tiden efter den 1 mars 1943.

Kungl. Maj:t har i förevarande proposition föreslagit riksdagen godkänna vissa av departementschefen angivna grunder för bestridande av kostnaderna för felaktiga utbetalningar av familjebidrag m. m. samt för efterskänkande av kronans rätt med avseende å oriktigt utbetalade belopp.

Riksdagen har i likhet med departementschefen funnit skäl vara för handen, att frågan om gottgörelse till kommunerna för felaktigt gjorda utbetalningar, för vilka ansvaret icke kan anses åvila dem, nu upptages till avgörande.